

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 639

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 3 august 2026

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII, în ansamblul său, și ale art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu.....	2–4		
Decizia nr. 128 din 17 februarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8, 9 și 15 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor.....	4–6		
Decizia nr. 151 din 17 februarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.....	7–10		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
548. — Hotărâre privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată, aprobarea listei imobilelor proprietate publică a statului, precum și aprobarea listei imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Sibiu-Pitești” — Secțiunea 2 Boița-Cornetu	11		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
782. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru actualizarea tarifelor prevăzute în anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.156/2013 pentru aprobarea acțiunilor sanitar-veterinare cuprinse în Programul acțiunilor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de imobilizare a animalelor care amenință		viața sau integritatea corporală a persoanelor prin utilizarea și administrarea substanțelor din categoria stupefiante, psihotrope, de identificare și înregistrare a bovinelor, porcinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, a acțiunilor prevăzute în Programul de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor, precum și a tarifelor aferente acestora, în funcție de rata medie anuală a inflației din anii 2021, 2022, 2023 și 2024 și de procentul de indexare a salariului minim pe economie la data de 1.01.2021, la data de 1.01.2022, la data de 1.01.2023, la data de 1.10.2023, respectiv la data de 1.07.2024, conform Sentinței civile nr. 247 din 12.11.2025, pronunțată de Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 458/45/2025, definitivă prin Decizia civilă nr. 2.499 din 20.05.2026, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 458/45/2025	12–14
		1.173. — Ordin al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului privind modificarea anexei la Ordinul ministrului economiei nr. 756/2023 pentru aprobarea Prescripției tehnice PT C 14-2021 „Instalații pentru gaze naturale comprimate pentru vehicule — GNCV”	14
		3.057. — Ordin al ministrului culturii pentru re acreditarea Muzeului Național al Literaturii Române Iași, cu sediul în municipiul Iași, județul Iași	15
		3.058. — Ordin al ministrului culturii pentru re acreditarea Muzeului Județean de Mineralogie „Victor Gorduza” Baia Mare, cu sediul în municipiul Baia Mare, județul Maramureș	15
		4.462. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului educației nr. 5.760/2024 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei Naționale de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU)	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 5

din 15 ianuarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII, în ansamblul său, și ale art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, excepție ridicată de Aurelian Păduraru în Dosarul nr. 2.949/121/2019* al Tribunalului Galați și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 706D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 723 din 12 decembrie 2023, paragrafele 109-111 și 114-116.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 2 din 11 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 71/44/2021, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** — admitând recursul împotriva Sentinței civile nr. 1.016 din 24 noiembrie 2020, pronunțată de Tribunalul Galați în Dosarul nr. 2.949/121/2019*, prin care a fost respinsă cererea de sesizare a Curții Constituționale — **a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Aurelian Păduraru într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației la decizia de pensionare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 nu au fost respectate prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât nu a existat o situație extraordinară care să justifice emiterea acesteia, iar Guvernul nu a respectat exigența constituțională de a motiva urgența adoptării acestui act normativ.

6. De asemenea, se susține că dispozițiile legale criticate instituie un tratament discriminatoriu între pensiile militare aflate

în plată anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 și cele care au fost stabilite sau acordate ulterior intrării în vigoare a dispozițiilor art. VII pct. 3 din aceeași ordonanță de urgență, deoarece aceste norme legale plafonează cuantumul pensiei militare de stat în sensul că pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei.

7. În final, autorul excepției susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 limitează și orice efect bănesc al decorației primite, „Semnul onorific În Serviciul Patriei pentru 25 ani de activitate”, ceea ce contravine dispozițiilor art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată și ale art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, precum și ale art. 1 privind proprietatea din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

8. **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază, în esență, că prevederile criticate îndeplinesc condițiile de previzibilitate și claritate, iar chestiunea în discuție vizează, mai degrabă, o problemă de interpretare și aplicare a legii.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în actul de sesizare, îl constituie dispozițiile art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 7 august 2017, având următorul conținut: „*Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: (...) 3. Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:*

«Art. 60. — *La stabilirea pensiei militare de stat, pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei.*»”

13. Întrucât, în cauză, autorul excepției formulează atât critici de neconstituționalitate intrinsecă, vizând strict prevederile art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, cât și critici de neconstituționalitate extrinsecă ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, dissociabile în sine de celelalte prevederi ale acestui act normativ, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. VII, în ansamblul său, și ale art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, astfel cum acestea se interpretează — în temeiul art. 20 din Constituție referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului — și prin prisma exigențelor art. 1 privind proprietatea din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale —, art. 47 privind nivelul de trai și dreptul la pensie, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 115 alin. (4) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului și în art. 135 alin. (2) lit. b) privind obligația statului de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, referitor la dispozițiile criticate analizate prin raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale ca cele invocate în cauza de față, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 844 din 14 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 16 martie 2022, sau Decizia nr. 723 din 12 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 15 aprilie 2024.

16. Referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă privind încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție, prin Decizia nr. 844 din 14 decembrie 2021, precitată, paragraful 59, Curtea, invocând jurisprudența sa, a reținut, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 a fost adoptată cu respectarea prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție. În acest sens, a arătat că în contextul în care o modificare legislativă de amploare, așa cum este cea determinată de adoptarea unei noi legi-cadru de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, este susceptibilă să determine un impact bugetar semnificativ, ce reclamă adoptarea unor măsuri urgente menite să prevină apariția unor consecințe negative considerabile asupra bugetului de stat, aceasta poate fi privită ca o situație ce are caracter extraordinar, în sensul reținut în jurisprudența Curții Constituționale.

17. Cât privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă referitoare la pretinsa discriminare pe care dispozițiile de lege criticate o creează în raport cu alte categorii de pensionari, beneficiari ai pensiilor de serviciu sau pensionari din sistemul public, Curtea a reținut, la paragraful 61 al Deciziei nr. 844 din 14 decembrie 2021, că diferitele categorii de beneficiari ai unor pensii de serviciu, respectiv pensionarii din sistemul public nu se află în situații identice, fiind supuși, de altfel, unor acte normative diferite. Având în vedere criteriile apreciate ca fiind relevante pentru acordarea acestui tip de pensie, legiuitorul este liber să instituie condiții diferite privind acordarea dreptului la pensie, fără ca deosebirea de tratament juridic dintre diferitele categorii socioprofesionale să aibă semnificația încălcării prevederilor art. 16 din Constituție (în același sens este și Decizia nr. 8 din 14 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 20 aprilie 2021, paragraful 24).

18. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție, astfel cum acestea se interpretează — în temeiul art. 20 din Constituție — și prin prisma exigențelor art. 1 privind proprietatea din primul Protocol adițional la Convenție, prin Decizia nr. 844 din 14 decembrie 2021, paragraful 62, Curtea a reținut că nici Constituția și nici

vreun instrument juridic internațional nu prevăd cuantumul pensiei de care trebuie să beneficieze diferite categorii de persoane. Acesta se stabilește prin legislația națională. În aceste condiții, legiuitorul poate să prevadă și o limită minimă a cuantumului pensiei, precum și plafonul maximal al acesteia. Referitor la critica formulată din perspectiva dreptului de proprietate, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu, Decizia din 2 martie 2006, pronunțată în Cauza *Mamonov împotriva Rusiei*, art. 1 privind dreptul la respectarea bunurilor din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu poate fi înțeles în sensul că îndreptățește o persoană la o pensie într-un anumit quantum. De asemenea, prin Decizia nr. 1.284 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 25 noiembrie 2011, sau Decizia nr. 977 din 12 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011, Curtea Constituțională a statuat următoarele: cuantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil. În aceste condiții, Curtea a constatat că nu se încalcă dispozițiile art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată.

19. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Constituție, Curtea reține că, prin Decizia nr. 844 din 14 decembrie 2021, paragraful 63, a constatat că dispozițiile de lege criticate, potrivit cărora pensia militară de stat netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei, sunt în acord cu dispozițiile art. 47 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora cetățenii au dreptul la pensie și la alte drepturi de asigurări sociale, în condițiile legii. Astfel, legiuitorul este autorizat/îndrituit să stabilească conținutul dreptului la pensie și condițiile acordării acestuia, precum și să le modifice în funcție de resursele financiare existente la un anumit moment.

20. Referindu-se la dreptul legiuitorului de a modifica legislația în ceea ce privește modul de actualizare a pensiilor militare de stat, Curtea a amintit, la paragraful 28 al Deciziei nr. 543 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 989 din 27 octombrie 2020, că art. 47 alin. (2) din Constituție, deși consacră dreptul la pensie, nu oferă garanții și cu privire la algoritmul de creștere a cuantumului acesteia în viitor. Din contră, așa cum Curtea a statuat prin Decizia nr. 1.140 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, valoarea punctului de pensie, limita maximă a cuantumului pensiei, condițiile de recalculare și de recorelare a pensiilor anterior stabilite, ca și indexarea acestora, nu se pot face decât în raport cu resursele fondurilor de asigurări sociale disponibile. De asemenea, Curtea a arătat că, întrucât se realizează periodic, indexarea pensiei se supune prevederilor în vigoare la momentul indexării, potrivit principiului *tempus regit actum*, astfel că nu se poate vorbi de un drept câștigat în temeiul unor reglementări anterioare, care nu mai sunt în vigoare.

21. Având în vedere că nu s-a constatat restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, Curtea a reținut că invocarea dispozițiilor art. 53 din Constituție nu are relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

23. Cu privire la invocarea dispozițiilor art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție privind obligația statului de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară, Curtea reține că aceste texte constituționale nu au incidență în cauza de față, referitoare la norme privind stabilirea pensiei militare de stat.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Aurelian Păduraru în Dosarul nr. 2.949/121/2019* al Tribunalului Galați și constată că dispozițiile art. VII, în ansamblul său, și ale art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 ianuarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 128

din 17 februarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8, 9 și 15

din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriaz.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8, 9 și 15 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, excepție ridicată de Dan Băzăvan în Dosarul nr. 5.490/2/2018* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.523D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Consideră, cu privire la art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002, care reglementează termenele în care autoritățile publice trebuie să răspundă la petițiile cetățenilor, că este inadmisibilă excepția de neconstituționalitate motivată prin raportare la art. 16 din Constituție, întrucât nu poate fi invocată o discriminare prin compararea prevederilor unor legi diferite, respectiv prevederile Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 și cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, așa cum argumentează autorul excepției. În ceea ce privește celelalte dispoziții criticate,

apreciază că excepția este, de asemenea, inadmisibilă, întrucât autorul acesteia solicită diminuarea termenelor de soluționare prevăzute de acestea.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 1 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 5.490/2/2018*, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8, 9 și 15 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor**. Excepția a fost ridicată de Dan Băzăvan într-o cauză având ca obiect obligarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea Ilfov-București la soluționarea unei petiții, sancționarea funcționarilor publici care nu și-au îndeplinit sarcinile de serviciu conform art. 75-77 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și obligarea autorităților menționate la plata de despăgubiri pentru daune morale și discriminare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că termenul de 30 de zile de la data înregistrării petiției, în care autoritățile și instituțiile publice sesizate au obligația să îi comunice petiționarului răspunsul, indiferent dacă soluția este favorabilă sau nefavorabilă, este prea îndelungat, autorul excepției considerând că ar trebui să fie de maximum 10 zile. Sub acest aspect, autorul face referire la termenul de 10 zile în care, potrivit art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, trebuie achitată taxa judiciară de timbru. Pornind de la faptul că, pentru a fi constrâns să răspundă în termenul legal la o petiție, statul, prin autoritățile sale, trebuie chemat în judecată, se arată că, deși situațiile sunt comparabile, nu se respectă

principiul egalității de arme, creându-se o disproporție între autoritățile/instituțiile publice ale statului și cetățeanul de rând, întrucât netimbrarea sau timbrarea insuficientă atrage anularea cererii de chemare în judecată, reclamantul fiind decăzut automat din dreptul de a se adresa justiției, conform art. 21 din Constituție, pe când statul, prin instituția sau autoritatea publică pârâtă, nu plătește nici măcar dobândă penalizatoare sau alte daune morale în cazul în care nu achită în termenul legal aceste sume sau nu răspunde în termenul legal la o petiție.

6. Autorul excepției susține că ar fi normal și echitabil ca, în situații comparabile, să răspundă la fel toate părțile implicate, adică dacă se impune o plată față de stat sau față de o autoritate ori instituție publică în termen de 10 zile, atunci și returnarea acesteia ar trebui să se facă în același termen, mai ales că, în cazul său, o astfel de taxă de timbru judiciar nici nu era datorată, iar statul a beneficiat de acești bani fără a oferi în schimb nicio compensație, nicio penalitate, nicio dobândă timp de mai mult de un an și jumătate. Așadar, dacă cetățeanului i se impune o obligație pentru îndeplinirea unui act într-un termen de 10 zile, este normal ca și autoritatea publică să fie obligată să răspundă în același termen rezonabil de 10 zile, iar în acest fel sistemul birocratic ar fi eficientizat.

7. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002, se susține că textul este neclar, lăsându-se la aprecierea instanței să stabilească dacă și în ce quantum funcționarul public poate despăgubi petentul, în condițiile în care conducătorii autorităților în cauză nu dispun nici măcar o necesară cercetare disciplinară, funcționarul nefiind niciodată sancționat.

8. Conchide în sensul că termenul de 30 de zile de soluționare a unei petiții/sesizări/cereri adresate unei autorități sau instituții publice este cu mult peste termenul de 10 zile instituit de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Consideră că balanța s-ar echilibra dacă acest termen ar fi redus la 10 zile în toate actele normative, nu doar în Ordonanța Guvernului nr. 27/2002.

9. Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 8, 9 și 15 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 30 aprilie 2002, având următorul conținut:

— Art. 8: „(1) *Autoritățile și instituțiile publice sesizate au obligația să comunice petiționarului, în termen de 30 de zile de la data înregistrării petiției, răspunsul, indiferent dacă soluția este favorabilă sau nefavorabilă.*

(2) *Pentru soluționarea petițiilor transmise, potrivit art. 61, de la alte autorități sau instituții publice, termenul de 30 de zile curge de la data înregistrării petiției la autoritatea sau instituția publică competentă.*”;

— Art. 9: „*În situația în care aspectele sesizate prin petiție necesită o informare și o cercetare mai amănunțită, conducătorul autorității sau instituției publice poate prelungi termenul prevăzut la art. 8 cu cel mult 15 zile, iar în domeniul energiei și gazelor naturale, termenul poate fi prelungit cu cel mult 30 de zile, cu notificarea prealabilă a petentului.*”;

— Art. 15: „*Constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit prevederilor Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici sau, după caz, potrivit legislației muncii următoarele fapte:*

a) *nerespectarea termenelor de soluționare a petițiilor, prevăzute în prezenta ordonanță;*

b) *intervențiile sau stăruințele pentru rezolvarea unor petiții în afara cadrului legal;*

c) *primirea direct de la petiționar a unei petiții, în vederea rezolvării, fără să fie înregistrată și fără să fie repartizată de șeful compartimentului de specialitate.*”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și art. 51 — *Dreptul de petiționare*.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, cu titlu prealabil, că Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 are ca obiect reglementarea modului de exercitare de către cetățeni a dreptului de a adresa autorităților și instituțiilor publice petiții formulate în nume propriu, precum și modul de soluționare a acestora, ca expresie a dreptului de petiționare prevăzut de art. 51 din Constituție, stabilind responsabilitățile ce revin autorităților și instituțiilor publice cărora le sunt adresate petiții, precum și termenele în care acestea sunt obligate să le soluționeze, astfel cum se prevede în alin. (4) al aceluiași articol din Legea fundamentală. Această observație se regăsește în jurisprudența Curții Constituționale, începând, de exemplu, cu Decizia nr. 307 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 26 aprilie 2007.

16. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002, Curtea observă că acestea stabilesc obligația autorităților și instituțiilor publice sesizate cu soluționarea unor petiții de a comunica răspunsul petiționarului în termen de 30 de zile de la data înregistrării petiției, indiferent dacă soluția este favorabilă sau nefavorabilă. Autorul excepției susține, în esență, că termenul menționat este excesiv de lung și afirmă că, în opinia sa, acesta ar trebui să fie de maximum 10 zile. Pentru a argumenta acest punct de vedere, face referire la termenul de 10 zile în care trebuie achitată taxa judiciară de timbru, prevăzut de art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în cadrul procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată. Aduce critici similare și cu privire la dispozițiile art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002, care au în vedere situația în care aspectele sesizate prin petiție necesită o informare și o cercetare mai amănunțită, permițând conducătorului autorității sau instituției publice să prelungească termenul de 30 de zile prevăzut la art. 8 din același act normativ cu cel mult 15 zile, iar în domeniul energiei și gazelor naturale, cu cel mult 30 de zile, cu notificarea prealabilă a petentului.

17. Curtea constată că, astfel formulate, criticile de neconstituționalitate nu pot fi reținute, întrucât tind la modificarea prevederilor legale supuse controlului de constituționalitate. Durata de 30 de zile a termenului în discuție reprezintă opțiunea legiuitorului, care, din rațiuni practice, a apreciat ca fiind intervalul de timp optim în care autoritățile publice au posibilitatea să întreprindă demersurile necesare pentru a oferi răspuns la petițiile adresate acestora. Faptul că, în viziunea autorului

excepției, termenul de 30 de zile, eventual prelungit cu 15 zile, este exagerat de lung nu este de natură să aducă atingere dreptului de petiționare, constituindu-se într-o propunere de modificare a textului de lege criticat, prin înlocuirea acestuia cu un termen de 10 zile, pe care autorul excepției îl consideră rezonabil. Or, Curtea Constituțională nu se poate erija în legiuitor pozitiv, excedând competenței sale schimbarea conținutului normativ al prevederilor legale care îi sunt supuse controlului de constituționalitate. De altfel, autorul excepției consideră că acest termen ar trebui redus la 10 zile în toate actele normative, nu doar în Ordonanța Guvernului nr. 27/2002, ceea ce reprezintă o afirmație generică, ce nu poate fi analizată prin filtrul constituționalității.

18. Autorul excepției mai susține că se încalcă egalitatea de arme, întrucât se creează o inegalitate între autoritățile/instituțiile publice ale statului și cetățeanul de rând, făcând referire la ipoteza netimbrării sau a timbrării insuficiente a cererii de chemare în judecată, care atrage anularea acesteia, conform art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Invocă, totodată, și prevederile art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, potrivit căreia taxa judiciară de timbru trebuie plătită și depusă la dosar în termen de 10 zile, și susține că nu există echitate, de vreme ce, în calitate de reclamant, poate fi sancționat cu anularea cererii de chemare în judecată, pe când statul, prin instituția sau autoritatea publică pârâtă, nu plătește nici măcar dobândă penalizatoare sau alte daune morale în cazul în care nu achită în termenul legal aceste sume. Curtea observă că, în realitate, autorul excepției translatează criticile asupra unui act normativ care nu formează obiect al excepției, întrucât Curtea Constituțională nu a fost sesizată de instanța *a quo* cu verificarea constituționalității prevederilor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Mai mult, argumentele formulate în motivarea excepției se bazează pe compararea unor prevederi legale de rang infraconstituțional, fără să existe o reală raportare a dispozițiilor legale criticate la texte sau principii cuprinse în Legea fundamentală. Or, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că o astfel de argumentare nu constituie o veritabilă motivare, excepția de neconstituționalitate fiind lipsită de un element esențial al structurii sale (a se vedea Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012).

19. De asemenea, susținerile potrivit căreia termenul de soluționare a cererilor/petițiilor/reclamațiilor, stabilit în prezent de art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002, duce la ineficiență din partea funcționarilor publici cărora le sunt date

spre soluționare reprezintă o apreciere personală și subiectivă a autorului excepției, determinată de nemulțumirea sa față de modul în care autoritatea căreia i s-a adresat cu o petiție a procedat în mod concret în situația sa.

20. Curtea reține, totodată, că, în argumentarea încălcării principiului egalității în drepturi, autorul excepției recurge la compararea unor situații care sunt prin ipoteză diferite, aparținând unor sfere distincte de raporturi juridice. Pe de o parte, invocă situația neplății taxelor și impozitelor stabilite potrivit legii fiscale în termenul legal impus de administrația fiscală, când contribuabilul este obligat la plata de penalități, și, pe de altă parte, situația în care statului i se solicită de către petent achitarea unor sume de bani cu titlu de despăgubire pentru prejudiciile suferite ca urmare a neîndeplinirii de către funcționarii publici a atribuțiilor de serviciu. Or, analiza gradului în care se respectă principiul egalității se poate face doar prin prisma unor ipoteze comparabile, iar nu a unora care, prin însăși natura lor, fac parte din categorii diferite, fiind, prin urmare, imposibil de comparat. Curtea reține, totodată, sub acest aspect, că, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sunt neconstituționale prevederile legilor, tratatelor internaționale, regulamentelor Parlamentului și ale ordonanțelor Guvernului „[...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției”. Ca atare, exercitând controlul de constituționalitate asupra unor prevederi de lege, Curtea se poate pronunța doar cu privire la înțelesul lor contrar Constituției, prin raportare la dispoziții din aceasta, iar nu din alte acte normative cu forță juridică infraconstituțională.

21. În ceea ce privește dispozițiile art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002, autorul excepției susține că acestea sunt neclare, deoarece lasă la aprecierea instanței să stabilească dacă și în ce cuantum funcționarul public poate despăgubi petentul. Or, o asemenea critică ține de interpretarea și aplicarea concretă a textului de lege. Prevederile art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 nu fac altceva decât să precizeze că anumite fapte reprezintă abatere disciplinară și se sancționează potrivit prevederilor Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, sau, după caz, potrivit legislației muncii, lit. a) din articolul menționat referindu-se la nerespectarea termenelor de soluționare a petițiilor. Felul în care organele administrative ierarhic superioare sau, dacă este cazul, instanța judecătorească vor aplica aceste prevederi legale nu influențează constituționalitatea intrinsecă a acestora, constituind aspecte de fapt, care nu intră în competența instanței de contencios constituțional.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8, 9 și 15 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, excepție ridicată de Dan Băzăvan în Dosarul nr. 5.490/2/2018* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 februarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 151

din 17 februarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155
din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Ioana-Laura Paris	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Sîrcu în Dosarul nr. 1.232/1/2021 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.317D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate a depus, la dosarul cauzei, note scrise, prin care solicită Curții Constituționale să întocmească un referat suplimentar referitor la jurisprudența de la nivelul instanțelor judecătorești în aplicarea dispozițiilor privind revizuirea drepturilor de pensie, să facă aprecieri cu privire la fondul cauzei deduse judecății instanței în privința măsurilor procedurale dispuse de aceasta, să atașeze Raportul de expertiză depus de Înalta Curte de Casație și Justiție în Dosarul Curții Constituționale nr. 4.848A/2025, să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu o întrebare preliminară, respectiv dacă art. 48 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, coroborat cu art. 153 din Tratat și cu art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care, în materia soluționării litigiilor privind drepturile la pensie din sistemul public, elimină calea de atac a recursului. Autorul a mai solicitat și amânarea judecății sau amânarea pronunțării deciziei deoarece reprezentantul său convențional se află în imposibilitate de prezentare în fața Curții, fiind necesar să se prezinte în fața Judecătoriei Cluj.

4. Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public cu privire la cererea de amânare a judecății, care pune concluzii de respingere a acesteia.

5. Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a judecății și, având în vedere că este vizată aceeași chestiune de drept, unește soluționarea cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu fondul excepției de neconstituționalitate.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere a cererii de sesizare a Curții Europene de Justiție, apreciind că nu are importanță pentru cauza prezentă, care privește stabilirea numărului căilor de atac ce pot fi exercitate în respectiva materie. Pe fondul excepției de neconstituționalitate, acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată, având în vedere că legiuitorul este liber să stabilească într-o anumită materie numărul de căi de atac pe care îl consideră necesar, luând în considerare Decizia Curții Constituționale nr. 50 din 30 ianuarie 2024.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 16 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.232/1/2021, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost invocată de Vasile Sîrcu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei hotărâri definitive pronunțate într-un litigiu de asigurări sociale.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia arată că sintagma „numai apel” din cuprinsul dispozițiilor legale criticate îngrădește dreptul de acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, este o modificare injustă și lipsită de proporționalitate care aduce atingere dreptului la apărare, unicității, imparțialității și egalității în fața legii, fiind golit de conținut și principiul exercitării căilor de atac, în timp ce forma de bază a textului de lege prevedea posibilitatea formulării recursului în materia sistemului public de pensii.

9. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, textul legal criticat nefiind contrar accesului liber la justiție.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 72 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 din Codul de procedură civilă. Având în vedere dispozițiile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 155 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, astfel cum au fost modificate prin art. 72 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012. Textul criticat are următorul conținut:

„(1) *Împotriva hotărârilor tribunalelor se poate face numai apel la curtea de apel competentă.*

(2) *Hotărârile curților de apel, precum și hotărârile tribunalelor neatacate cu apel în termen sunt definitive.*”

15. Curtea observă că dispozițiile legale criticate au fost abrogate prin art. 168 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1089 din 4 decembrie 2023. Cu toate acestea, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea va proceda la analiza excepției de neconstituționalitate, dispozițiile criticate continuând să producă efecte juridice și după ieșirea lor din vigoare.

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin normelor constituționale cuprinse în art. 1 — *Statul român*, art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 49 — *Protecția copiilor și a tinerilor* și în art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*.

17. Preliminar soluționării prezentei cauze, Curtea reține că autorul excepției a formulat o cerere de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o întrebare preliminară. Întrucât această chestiune se află în legătură directă cu excepția de neconstituționalitate, Curtea a unit fondul excepției cu cererea.

18. Astfel, Curtea reține că autorul a depus la dosarul cauzei note scrise pentru sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, cu o întrebare preliminară. Cererea de decizie preliminară propusă are următorul conținut: „Articolul 48 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (fostul art. 42 TCE, care obligă Parlamentul European și Consiliul să adopte măsuri în domeniul securității sociale — inclusiv pensii — pentru a asigura libera circulație a lucrătorilor), precum și articolul 153 din Tratat (care permite Uniunii să sprijine și să completeze acțiunile statelor membre în domeniul securității sociale și al protecției sociale a lucrătorilor), coroborate cu art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, se opun unei reglementări naționale care, în materia administrării justiției referitoare la litigiile privind dreptul la pensie, exclude recursul din cadrul căilor legale de atac, în condițiile crizei de notorietate din cadrul sistemului public de pensii din România (fiind invocate de Guvernul României rațiuni de ordin bugetar și necesitatea corectării inechităților din sistemul de pensii plătite din fonduri

publice — Legea nr. 141/2025, cazul pensiilor de serviciu acordate judecătorilor și procurorilor etc.)?”

19. Examinând cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea Constituțională observă că textele la care se raportează această cerere sunt dispozițiile din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene cuprinse în art. 48 privind competențele Parlamentului European și Consiliului în domeniul securității sociale și în art. 153 referitor la competența Uniunii de a susține și completa acțiunile statelor membre în domeniul securității sociale și al protecției sociale a lucrătorilor, precum și cele ale art. 47 privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

20. În privința condițiilor de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea Constituțională reține că acestea au fost dezvoltate în jurisprudența constantă a instanței europene. În acest sens, prin Hotărârea din 6 octombrie 1982, pronunțată în cauza 283/81, *SRL CILFIT și Lanificio di Gavardo Spa*, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că art. 177 (devenit art. 267) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene „trebuie să fie interpretat în sensul că o instanță națională ale cărei decizii nu sunt supuse unei căi de atac în dreptul intern trebuie, atunci când se pune o problemă de drept comunitar în cauza dedusă judecării sale, să își îndeplinească obligația de sesizare a Curții de Justiție, cu excepția cazului în care constată că problema invocată nu este pertinentă sau că dispoziția comunitară în cauză a făcut deja obiectul unei interpretări din partea Curții sau că aplicarea corectă a dreptului comunitar se impune cu o asemenea evidență încât nu mai lasă loc niciunei îndoieli rezonabile; existența unei astfel de posibilități trebuie să fie evaluată în funcție de caracteristicile proprii dreptului comunitar, de dificultățile specifice pe care le prezintă interpretarea acestuia și de riscul divergențelor de jurisprudență în cadrul Comunității”. De asemenea, prin Hotărârea din 9 septembrie 2015, pronunțată în cauza C-160/14, *João Filipe Ferreira da Silva e Brito și alții*, paragraful 40, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că „revine exclusiv instanței naționale sarcina de a aprecia dacă aplicarea corectă a dreptului Uniunii se impune atât de evident încât nu permite nicio îndoială rezonabilă și, în consecință, de a decide să se abțină să sesizeze Curtea cu o problemă de interpretare a dreptului Uniunii care a fost ridicată în fața acesteia” (a se vedea Decizia nr. 362 din 28 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 10 iulie 2019, paragraful 26, Decizia nr. 601 din 16 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 27 ianuarie 2021, paragraful 20, sau Decizia nr. 4 din 31 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 31 iulie 2023, paragraful 17).

21. Având în vedere această jurisprudență a Curții de Justiție a Uniunii Europene, revine Curții Constituționale competența de a aprecia dacă întrebarea subsumată cererii de sesizare a instanței de la Luxemburg este relevantă și necesară cauzei *a quo*, în sensul de a stabili dacă decizia Curții de Justiție va conduce la constatarea constituționalității sau neconstituționalității dispozițiilor art. 155 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

22. Curtea observă, sub un prim aspect, că întrebarea preliminară propusă de către autorul excepției de neconstituționalitate spre a fi adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene nu este aptă să influențeze soluția ce urmează a fi

pronunțată în cauză. Având în vedere faptul că instanța de contencios constituțional trebuie să verifice dacă dispozițiile naționale în discuție încalcă prevederi constituționale, trimiterea către Curtea de Justiție a Uniunii Europene este justificată numai dacă interpretarea dreptului Uniunii este indispensabilă pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate. Or, întrebarea propusă este formulată la un nivel de generalitate care nu leagă în mod direct norma națională contestată de o problemă de interpretare a dreptului Uniunii Europene necesară pentru hotărâre.

23. Sub un al doilea aspect, art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene conține standarde generale de protecție a dreptului la un proces echitabil, iar Curtea de Justiție a Uniunii Europene a oferit deja prin jurisprudența sa clarificări referitoare la limitele și modalitățile de aplicare ale acestor standarde, recunoscând totodată marja de apreciere a statelor membre în organizarea procedurilor interne, în special în materie procesuală cu referire la numărul căilor de atac existente [a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 martie 2007, pronunțată în cauza C-432/05 *Unibet (London) Ltd și Unibet (International) Ltd împotriva Justitiekanslern*, Hotărârea din 28 iulie 2011, pronunțată în cauza C-69/10 *Brahim Samba Diouf împotriva Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration*]. Astfel, deși dreptul la un proces echitabil impune statului obligația de a asigura accesul efectiv la justiție și la mecanisme procedurale care să permită controlul judiciar al hotărârilor, nu rezultă din aceasta o regulă automată și uniformă care să impună, în toate ipotezele, accesul la toate căile de atac existente în sistemul procesual, legiuitorul beneficiind de o marjă de apreciere în configurarea procedurii căilor de atac. În acest cadru, apelul reprezintă calea de atac ordinară, cu caracter devolutiv, menită să asigure reexaminarea cauzei sub aspectul situației de fapt și de drept (art. 466 și următoarele din Codul de procedură civilă), iar prin contrast, recursul are natura unei căi de atac extraordinare, cu funcție predominant de legalitate, având un obiect și scop clar determinate (art. 483 din Codul de procedură civilă) și fiind supus unor motive limitativ prevăzute de lege (art. 488 din Codul de procedură civilă). Prin urmare, faptul că partea nemulțumită de soluția primei instanțe dispune de posibilitatea de a formula apel nu generează, prin sine, obligația ca aceasta să aibă și opțiunea de a utiliza calea de atac a recursului. Regimul juridic al recursului este unul special, justificat de rolul său de a asigura controlul de legalitate, nu de a oferi o a treia treaptă de jurisdicție în mod generalizat. În aceste condiții, Curtea Constituțională apreciază că nu există o necesitate de a adresa întrebarea preliminară propusă.

24. Mai mult, Curtea observă că întrebarea propusă vizează aspecte procedurale referitoare la căile de atac, respectiv obligativitatea existenței căii de atac a recursului ca al treilea grad de jurisdicție, aspect care ține de modul în care statul membru înțelege să asigure accesul liber la justiție participanților în procesele privind asigurările sociale. Aceste chestiuni sunt, în mod firesc, susceptibile de a fi apreciate prin prisma legii fundamentale și a dreptului procesual civil intern, raportat la cerințele generale ale dreptului Uniunii Europene, însă întrebarea formulată nu probează că interpretarea dreptului Uniunii este indispensabilă pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate ridicate, deoarece prin intermediul ei se solicită, de fapt, o reglementare procedurală general valabilă, și

nu o clarificare a unei norme a dreptului Uniunii neclare sau contradictorii.

25. Astfel, întrebările care cer o formulare procedurală general valabilă (de exemplu, obligația absolută de asigurare a accesului la calea de atac a recursului) nu sunt necesare pentru a decide dacă dispozițiile naționale respectă dreptul Uniunii Europene, fiind mai degrabă chestiuni de oportunitate procedurală internă.

26. Prin urmare, având în vedere lipsa de relevanță/pertinență a întrebării preliminare, raportată la cauza de față, precum și faptul că dispozițiile invocate sunt clare, atât prin conținutul normativ al acestora, cât și prin prisma jurisprudenței constante în materie a Curții de Justiție a Uniunii Europene, cererea de sesizare a acestei instanțe, formulată de autorul excepției de neconstituționalitate, este neîntemeiată.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că soluția legislativă cuprinsă de prevederile art. 155 din Legea nr. 263/2010 a mai format obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare cu cele formulate în prezenta cauză.

28. Prin Decizia nr. 50 din 30 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 19 iunie 2024, paragrafele 13-15 și 17-20, Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate se circumscriu domeniului de reglementare a procedurii de judecată, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, legiuitorul a consacrat în mod expres, în materia cererilor referitoare la soluționarea conflictelor individuale de muncă și asigurări sociale, dublul grad de jurisdicție. Curtea a mai reținut că, potrivit art. 152 din Legea nr. 263/2010, jurisdicția asigurărilor sociale se realizează prin tribunale și curți de apel. Întrucât apelul este o cale devolutivă de atac, persoana beneficiază de o examinare în fond a cauzei sale atât în fața tribunalului, cât și în fața curții de apel.

29. Totodată, potrivit art. 156 [în vigoare la data sesizării Curții Constituționale] din Legea nr. 263/2010, prevederile acestei legi, referitoare la jurisdicția asigurărilor sociale, se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă și ale Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În sistemul actualului Cod de procedură civilă, recursul este o cale de atac extraordinară, nedevelopată, exercitându-se doar pentru motivele expres și limitativ prevăzute de lege, astfel încât pe calea recursului se realizează exclusiv o analiză a legalității hotărârii atacate. Așa fiind, legiuitorul a prevăzut ca anumite hotărâri, pronunțate în anumite materii, cum este aceea a cererilor referitoare la asigurările sociale de muncă, să nu fie supuse recursului. În acest sens sunt Decizia nr. 292 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 3 august 2017, paragraful 24, prin care Curtea a statuat că, în materia căilor extraordinare de atac, legiuitorul are posibilitatea de a reglementa condiții de admisibilitate a acestora, care sunt circumscrise materiei în care a fost pronunțată hotărârea, sau Decizia nr. 532 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 25 ianuarie 2021, paragraful 26, prin care Curtea a constatat că existența unor reglementări diferențiate, sub aspectul normelor de procedură, în funcție de specificul materiei reglementate, nu reprezintă o nesocotire a principiului egalității cetățenilor în fața legii, ci o particularizare la specificitățile și necesitățile fiecăreia dintre acestea. Totodată, prin Decizia nr. 680 din 21 octombrie 2021, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 17 ianuarie 2022, paragraful 23, Curtea a statuat că stabilirea regulilor procedurale în funcție de specificul materiei reglementate, inclusiv a celor referitoare la exercitarea căilor de atac, ține de opțiunea legiuitorului, fiind impropriu să se pună problema instituirii unui tratament juridic discriminatoriu prin prisma unor comparații între reguli aplicabile unor domenii distincte, cu individualitate proprie, reguli adaptate specificului materiei în care sunt edictate.

30. În jurisprudența sa, cu titlu exemplificativ fiind Decizia nr. 13 din 14 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 18 mai 2021, referitor la încălcarea art. 16 din Constituție, coroborat cu art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a observat că rațiunea instituirii unei singure căi de atac în materia analizată are în vedere specificul și implicațiile sociale ale conflictelor de muncă, precum și faptul că acestea se judecă după o procedură caracterizată prin celeritate. De aceea, legiuitorul a reglementat două grade de jurisdicție, respectiv o singură cale de atac — apelul. Stabilirea unor reguli diferențiate, ținând seama de specificul unor litigii sau chiar de situația particulară în care se află persoanele implicate, nu are semnificația instituirii unor privilegii ori discriminări.

31. Curtea nu a reținut nici critica referitoare la încălcarea art. 21 din Constituție prin raportare la exigențele art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, având în vedere că reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale. De asemenea, Curtea Constituțională a statuat că principiul triplului grad de jurisdicție nu este un principiu constituțional care să impună legiuitorului garantarea accesului persoanelor la trei grade de jurisdicție.

32. Totodată, Curtea a mai statuat că accesul liber la justiție nu are semnificația accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege. Accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța

dreptului, în acest sens statuând și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege.

33. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

34. Referitor la invocarea încălcării dispozițiilor constituționale ale art. 49 — *Protecția copiilor și a tinerilor*, Curtea observă că autorul excepției nu arată în ce constă pretinsa contrarietate dintre textul de lege criticat și aceste prevederi constituționale. Astfel, Curtea nu va proceda la analiza normelor în raport cu dispoziția constituțională antemenționată deoarece nu se poate determina critica de neconstituționalitate vizată de autor. Acesta se limitează la a indica textul de lege, neprezentând vreun argument pentru care ar contraveni dispoziției constituționale, dispoziție ce a fost de altfel formal invocată în cererea de sesizare.

35. Referitor la presupusa contrarietate a textelor de lege criticate cu dispozițiile art. 53 din Constituție, având în vedere că nu s-a constatat încălcarea unui drept fundamental, se va reține că acestea nu au incidență în cauză (în acest sens, a se vedea exemplificativ Decizia nr. 483 din 17 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 31 martie 2020, paragraful 26).

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Sîrcu în Dosarul nr. 1.232/1/2021 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 155 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 februarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Ioana-Laura Paris

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată, aprobarea listei imobilelor proprietate publică a statului, precum și aprobarea listei imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Sibiu-Pitești” — Secțiunea 2 Boița-Cornetu

Având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 196/2019 privind reaprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Autostrada Sibiu-Pitești”,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (1) și (11) și al art. 11 alin. (6) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul suplimentar al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Sibiu-Pitești” — Secțiunea 2 Boița-Cornetu, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Sibiu-Pitești” — Secțiunea 2 Boița-Cornetu, aflate pe raza localităților Boița și Turnu Roșu din județul Sibiu și a localităților Căineni și Racovița din județul Vâlcea, expropriator fiind statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

(2) Se aprobă lista cuprinzând imobilele proprietate privată supuse exproprierii potrivit alin. (1), aflate pe raza localităților Boița și Turnu Roșu din județul Sibiu și pe raza localităților Căineni și Racovița din județul Vâlcea, proprietari sau deținători acestora, așa cum rezultă din evidențele unităților administrativ-teritoriale, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor, prevăzută în anexa nr. 2.

(3) Se aprobă lista cuprinzând imobilele proprietate publică a statului situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Sibiu-Pitești” — Secțiunea 2 Boița-Cornetu, prevăzută în anexa nr. 3.

(4) Se aprobă lista imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Sibiu-Pitești” — Secțiunea 2 Boița-Cornetu, prevăzută în anexa nr. 4.

Art. 3. — (1) Sumele individuale estimate de către expropriator aferente justelor despăgubiri pentru imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Sibiu-Pitești” — Secțiunea 2 Boița-Cornetu, aflate pe raza localităților Boița și Turnu Roșu din județul Sibiu și a localităților Căineni și Racovița din județul Vâlcea, sunt în cuantum total de 2.108,47 mii lei și se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului

Transporturilor și Infrastructurii, în conformitate cu Legea bugetului de stat pe anul 2026 nr. 43/2026, la capitolul 84.01 „Transporturi”, subcapitolul 03 „Transport rutier”, titlul 56 „Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare”, articolul 56.50 „Programe finanțate din Fondul de coeziune (FC), aferente cadrului financiar 2021-2027”.

(2) Sumele individuale prevăzute la alin. (1) se virează de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii într-un cont de trezorerie deschis pe numele Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., în termen de cel mult 30 de zile de la data aprobării cererii de deschidere de credite, conform prevederilor art. 4 alin. (8) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 53/2011, cu completările ulterioare, la dispoziția proprietarilor/deținătorilor de imobile proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, în vederea efectuării plății despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 4. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de realitatea datelor înscrise în lista cuprinzând imobilele proprietate privată, în lista cuprinzând imobilele proprietate publică a statului, precum și în lista cuprinzând imobilele proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, situate pe amplasamentul suplimentar prevăzut la art. 1, de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora, precum și de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 5. — Planul de amplasament suplimentar al lucrării de utilitate publică de interes național, prevăzut la art. 1, se aduce la cunoștința publică și prin afișarea la sediile consiliilor locale implicate și, respectiv, prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului, în condițiile legii.

Art. 6. — Anexele nr. 1-4*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, interimar,
Oana-Clara Gheorghiu

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii, interimar,
Horațiu-Lucian Cosma,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 16 iulie 2026.
Nr. 548.

*) Anexele 1-4 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru actualizarea tarifelor prevăzute în anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.156/2013 pentru aprobarea acțiunilor sanitar-veterinare cuprinse în Programul acțiunilor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de imobilizare a animalelor care amenință viața sau integritatea corporală a persoanelor prin utilizarea și administrarea substanțelor din categoria stupefiante, psihotrope, de identificare și înregistrare a bovinelor, porcinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, a acțiunilor prevăzute în Programul de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor, precum și a tarifelor aferente acestora, în funcție de rata medie anuală a inflației din anii 2021, 2022, 2023 și 2024 și de procentul de indexare a salariului minim pe economie la data de 1.01.2021, la data de 1.01.2022, la data de 1.01.2023, la data de 1.10.2023, respectiv la data de 1.07.2024, conform Sentinței civile nr. 247 din 12.11.2025, pronunțată de Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 458/45/2025, definitivă prin Decizia civilă nr. 2.499 din 20.05.2026, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 458/45/2025

Văzând referatele de aprobare nr. 4.322 din 1.07.2026, nr. 1.998 din 26.05.2026 și nr. 1.258 din 25.06.2026, întocmite de Direcția generală sănătatea și bunăstarea animalelor, Direcția economică și Direcția juridică din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile art. 15² din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Tarifele prevăzute în anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.156/2013 pentru aprobarea acțiunilor sanitar-veterinare cuprinse în Programul acțiunilor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de imobilizare a animalelor care amenință viața sau integritatea corporală a persoanelor prin utilizarea și administrarea substanțelor din categoria stupefiante, psihotrope, de identificare și înregistrare a bovinelor, porcinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, a acțiunilor prevăzute în Programul de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor, precum și a tarifelor aferente acestora, publicată în Monitorul

Official al României, Partea I, nr. 8 din 7 ianuarie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se actualizează în funcție de rata medie anuală a inflației din anii 2021, 2022, 2023 și 2024 și de procentul de indexare a salariului minim pe economie la data de 1.01.2021, la data de 1.01.2022, la data de 1.01.2023, la data de 1.10.2023, respectiv la data de 1.07.2024, conform Sentinței civile nr. 247 din 12.11.2025, pronunțată de Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 458/45/2025, definitivă prin Decizia civilă nr. 2.499 din 20.05.2026, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 458/45/2025, după cum urmează:

Nr. crt.	Acțiunea desfășurată		Tarif actualizat aplicabil pentru anul 2021 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru anul 2022 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada ianuarie-septembrie 2023 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada octombrie-decembrie 2023 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada ianuarie-iunie 2024	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada iulie-13.11.2024	Moneda/ Tipul de exploatație/ Cap de animal
1.	Inspecția animalelor și a exploatațiilor nonprofesionale dispusă de direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București		26,85	29,82	34,93	38,20	38,33	42,69	lei/exploatație nonprofesională
2.	Examinarea clinică a animalelor, dispusă conform legislației specifice	a) bovine	2,69	2,98	3,49	3,82	3,83	4,27	lei/cap de animal
		b) ecvidee	2,69	2,98	3,49	3,82	3,83	4,27	lei/cap de animal
		c) ovine, caprine	1,34	1,49	1,75	1,91	1,92	2,14	lei/cap de animal
		d) suine	3,36	3,73	4,37	4,78	4,80	5,35	lei/cap de animal
		e) carnișiere	2,02	2,24	2,63	2,88	2,89	3,22	lei/cap de animal
		f) păsări	1,07	1,19	1,40	1,53	1,54	1,71	lei/cap de animal
		g) albine, viermi de mătase etc.	2,02	2,24	2,63	2,88	2,89	3,22	lei/familie

Nr. crt.	Acțiunea desfășurată	Tarif actualizat aplicabil pentru anul 2021 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru anul 2022 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada ianuarie-septembrie 2023 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada octombrie-decembrie 2023 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada ianuarie-iunie 2024	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada iulie-13.11.2024	Moneda/ Tipul de exploatație/ Cap de animal
3.	Recoltări de probe de sânge pentru examene de laborator (serologice, hematologice, biochimice, virusologice, parazitologice etc.)	a) animale mari	9,40	10,44	12,23	13,37	13,41	14,93 lei/cap de animal
		b) animale mici și mijlocii, cu excepția suinelor	8,73	9,70	11,37	12,43	12,47	13,89 lei/cap de animal
		c) suine	9,40	10,44	12,23	13,37	13,41	14,93 lei/cap de animal
		d) suine cu semne clinice ce pot fi atribuite și peștei porcine clasice	67,12	74,55	87,34	95,51	95,82	106,72 lei/cap de animal
		e) păsări	2,28	2,53	2,97	3,25	3,26	3,63 lei/cap de animal
		f) alte specii	1,34	1,49	1,75	1,91	1,92	2,14 lei/cap de animal
4.	Recoltarea probelor de organe, țesuturi și a altor probe pentru analize de laborator, efectuarea de necropsii, pentru diagnosticul bolilor, altele decât encefalopatiile spongiforme transmisibile și pesta porcină clasică	a) animale mari	28,19	31,31	36,68	40,11	40,24	44,82 lei/cap de animal
		b) animale mici și mijlocii	14,23	15,80	18,51	20,24	20,31	22,62 lei/cap de animal
		c) păsări	9,93	11,03	12,92	14,13	14,18	15,79 lei/cap de animal
		d) alte probe, inclusiv coprologice	3,22	3,58	4,19	4,58	4,59	5,11 lei/cap de animal
5.	Recoltarea probelor pentru diagnosticul encefalopatiilor spongiforme transmisibile și recoltarea probelor de organe, țesuturi pentru analize de laborator, efectuarea de necropsii, în vederea diagnosticului peștei porcine clasice	a) animale mari	134,25	149,10	174,68	191,03	191,66	213,45 lei/cap de animal
		b) animale mici și mijlocii	67,12	74,55	87,34	95,51	95,82	106,72 lei/cap de animal
		c) porci domestici	67,12	74,55	87,34	95,51	95,82	106,72 lei/cap de animal
6.	Activități de depistare prin examen alergic	a) tuberculare test unic	12,75	14,16	16,59	18,14	18,20	20,27 lei/cap de animal
		b) TCS	16,11	17,89	20,96	22,92	23,00	25,61 lei/cap de animal
		c) maleinare	1,34	1,49	1,75	1,91	1,92	2,14 lei/cap de animal
		d) paratuberculare	1,34	1,49	1,75	1,91	1,92	2,14 lei/cap de animal
7.	Recoltare probe sanitație, apă, furaje		4,29	4,77	5,59	6,11	6,13	6,83 lei/probă
8.	Activități imunoprofilactice	a) animale mari	6,71	7,45	8,72	9,54	9,57	10,66 lei/cap de animal
		b) ovine, caprine	3,62	4,02	4,71	5,15	5,17	5,76 lei/cap de animal
		c) suine	13,42	14,90	17,46	19,09	19,15	21,33 lei/cap de animal
		d) carnișiere	7,65	8,50	9,96	10,89	10,93	12,17 lei/cap de animal
		e) păsări — oculoconjunctival	0,27	0,30	0,35	0,38	0,38	0,42 lei/cap de animal
		f) păsări — injectabil	0,80	0,89	1,05	1,15	1,15	1,28 lei/cap de animal
9.	Lucrări de decontaminare, dezinsecție, deratizare și de necesitate	a) în unități zootehnice, de industrie alimentară, la gospodăriile populației	19,86	22,06	25,85	28,27	28,36	31,59 lei/100 mp
		b) în camere de incubație, viermi de mătase etc.	2,02	2,24	2,63	2,88	2,89	3,22 lei/mp
10.	Manopera privind identificarea și înregistrarea animalelor, a mișcărilor și a evenimentelor suferite de acestea, corectarea eventualelor erori	a) bovine	21,48	23,86	27,95	30,57	30,67	34,16 lei/cap de animal
		b) ovine, caprine — 2 crotalii	4,70	5,22	6,12	6,69	6,71	7,47 lei/cap de animal
		c) suine	4,70	5,22	6,12	6,69	6,71	7,47 lei/cap de animal
11.	Inspecția animalelor vii în vederea certificării stării de sănătate a acestora*)	a) bovine, ecvidee, lot cuprins între 1 și 5 animale	26,85	29,82	34,93	38,20	38,33	42,69 lei/lot de animale
		b) bovine, ecvidee, lot cuprins între 6 și 10 animale	67,12	74,55	87,34	95,51	95,82	106,72 lei/lot de animale
		c) bovine, ecvidee, lot cuprins între 11 și 20 de animale	134,25	149,10	174,68	191,03	191,66	213,45 lei/lot de animale
		d) bovine, ecvidee, lot mai mare de 20 de animale	201,36	223,64	262,01	286,53	287,47	320,16 lei/lot de animale

*) Tariful este suportat de către deținătorul animalelor.

Nr. crt.	Acțiunea desfășurată	Tarif actualizat aplicabil pentru anul 2021 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru anul 2022 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada ianuarie-septembrie 2023 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada octombrie-decembrie 2023 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada ianuarie-iunie 2024	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada iulie-13.11.2024	Moneda/ Tipul de exploatare/ Cap de animal
	e) ovine, caprine, lot cuprins între 1 și 10 animale	13,42	14,90	17,46	19,09	19,15	21,33	lei/lot de animale
	f) ovine, caprine, lot cuprins între 11 și 20 de animale	26,85	29,82	34,93	38,20	38,33	42,69	lei/lot de animale
	g) ovine, caprine, lot cuprins între 21 și 50 de animale	67,12	74,55	87,34	95,51	95,82	106,72	lei/lot de animale
	h) ovine, caprine, lot cuprins între 51 și 100 de animale	134,25	149,10	174,68	191,03	191,66	213,45	lei/lot de animale
	i) ovine, caprine, lot mai mare de 100 de animale	268,49	298,20	349,36	382,05	383,31	426,89	lei/lot de animale
	j) suine, lot cuprins între 1 și 10 animale	13,42	14,90	17,46	19,09	19,15	21,33	lei/lot de animale
	k) suine, lot cuprins între 11 și 50 de animale	33,56	37,27	43,67	47,76	47,92	53,37	lei/lot de animale
	l) suine, lot mai mare de 50 de animale	67,12	74,55	87,34	95,51	95,82	106,72	lei/lot de animale

Art. 2. — Prezentul ordin se aplică exclusiv cu privire la acțiunile sanitar-veterinare publice efectuate în cursul anilor 2021, 2022, 2023 și 2024 de reclamantul din Dosarul nr. 458/45/2025 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de

contencios administrativ și fiscal, respectiv Cabinetul Medical Veterinar Vieriu Mircea.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Csutak Nagy Laszlo

București, 23 iulie 2026.
Nr. 782.

MINISTERUL ECONOMIEI, DIGITALIZĂRII, ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind modificarea anexei la Ordinul ministrului economiei nr. 756/2023 pentru aprobarea Prescripției tehnice PT C 14-2021 „Instalații pentru gaze naturale comprimate pentru vehicule — GNCV”

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (2) lit. b), art. 5 lit. n) și ale art. 8 alin. (1) din Legea nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 2 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 189/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului,

în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2023/1.804 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2023 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi și de abrogare a Directivei 2014/94/UE,

ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului emite următorul ordin:

Art. I. — În tot cuprinsul anexei la Ordinul ministrului economiei nr. 756/2023 pentru aprobarea Prescripției tehnice PT C 14-2021 „Instalații pentru gaze naturale comprimate pentru vehicule — GNCV”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 și 544 bis din 19 iunie 2023, sintagmele

„îmbuteliator fluide sub presiune”, respectiv „îmbuteliator fluide sub presiune grupa C” se modifică și se înlocuiesc cu sintagma „operator umplere recipiente GNCV”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului,
Ambrozie-Irineu Darău

București, 24 iulie 2026.
Nr. 1.173.

MINISTERUL CULTURII

O R D I N**pentru reacreditarea Muzeului Național al Literaturii Române
lași, cu sediul în municipiul Iași, județul Iași**

În baza Propunerii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 5.409 din 14.07.2026,

în conformitate cu prevederile art. 11, 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (1) și (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se reacreditează Muzeul Național al Literaturii Române Iași, cu sediul în municipiul Iași, județul Iași, cod poștal 700054, str. Vasile Alecsandri nr. 6.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii,

Koppány-Bulcsú Ötvös,
secretar de stat

București, 23 iulie 2026.

Nr. 3.057.

MINISTERUL CULTURII

O R D I N**pentru reacreditarea Muzeului Județean de Mineralogie
„Victor Gorduza” Baia Mare, cu sediul în municipiul
Baia Mare, județul Maramureș**

În baza Propunerii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 4.942 din 14.07.2026,

în conformitate cu prevederile art. 11, 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (1) și (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se reacreditează Muzeul Județean de Mineralogie „Victor Gorduza” Baia Mare, cu sediul în municipiul Baia Mare, județul Maramureș, cod poștal 430212, bd. Traian nr. 8.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii,

Koppány-Bulcsú Ötvös,
secretar de stat

București, 23 iulie 2026.

Nr. 3.058.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

**privind modificarea anexei nr. 2 la Ordinul
ministrului educației nr. 5.760/2024 pentru aprobarea
Regulamentului de organizare și funcționare
a Comisiei Naționale de Atestare a Titlurilor, Diplomelor
și Certificatelor Universitare (CNATDCU)**

Având în vedere:

— prevederile Legii învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare nr. 344/DGÎU din 14.07.2026,

în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului educației nr. 5.760/2024 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei Naționale de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 799 din 12 august 2024, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **În tabel, numărul curent 17 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„17	Inginerie mecanică, mecatronică și robotică și inginerie genistică și de armament	Inginerie mecanică
		Mecatronica și robotică
		Științe inginerești aplicate
		Inginerie genistică, inginerie de armament, rachete și muniții
		Arhitectură navală
		Bioinginerie”

Art. II. — Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării, Dezvoltării și Inovării (UEFISCDI) și Comisia Națională de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Mihai Dimian

București, 21 iulie 2026.
Nr. 4.462.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

